Предложения, которые надо исправить

अरण्येऽधिवस्तु यतय इच्छति ।

संन्यासी बहवो दिनान्येकस्थाने नावसेत् ।

यद्रामादतरेणायोध्या शून्या दृश्यते तत्कैकेयीवचनस्य परिणामः ।

अस्य गिरेरभितो बहवोऽश्मानः सन्ति ।

अस्य वर्मनः परितः पलाशवृक्षा दृश्यन्ते।

हा धिङ् मेऽन्यायाचरणं कुर्वते ।

स एवं विचारयन् सकला रात्रिर्व्यतीयाय ।

दुर्योधनः पाण्डवान्नास्निह्यत् ।

शत्रवे बाणानहं क्षिपामि स तु मह्यं दृशदो मुञ्चति ।

मम वचनं स न विश्वसिति ।

सर्वेभ्यः पुत्रेभ्यो गोपालः पितुः प्रेष्ठः ।

सर्वाभ्यो नदीभ्यो भागीरथी द्राधिष्ठा।

स भोजनादनु बहिरगच्छत् ।

संसारसुखानि केवलं दुःखस्थानमस्तीति साधोरंतरेण को जानाति ।

इयं नगरी त्रयः क्रोशा आयता।

धनिनं द्रव्यं याचितं भिक्षुकैः ।

अम्भोनिधिं सुधा मभंथे देवैः ।

तेषां मे च सख्यमस्ति ।

अयं वित्तसंचयस्त एव ।

तां वात्रानय मा वा तत्र नय।

हे जगन्नाथ मे सर्वाणि पापानि क्षमस्व ।

ताः स्त्रिय आत्मनो निन्दन्ति ।

सा युवतिरात्मानं हतप्रायाममन्यत ।

क्रुद्धः पुरुषः शिलायामप्यधिशेते ।

गोपालो वा रामोहं वा त्वं तत्कार्यं करिष्यथेति मा भाति।

पथिक उत्थिते सति तस्य सार्धमहमगच्छम् ।

समागतेषु बालेषु तान्फलानि दातुमारभस्व।

तस्मिन् राजनि वसुधामीशाने न कोऽपि समन्तस्तमभिभवितुं येते ।

अजासु क्षेत्रं नीयमानासु ताः शस्यमखादयत् ।

भार्याया आक्रोशन्त्याः सा भर्त्रा प्रतिषिद्धा ।

दंभश्च पैशुन्यं च सदा गर्हणीयौ ।

रूपवती भार्या सदा प्रीतिपत्रा भवति ।

पिता च माता च वार्द्धक्ये परिपालनीयः ।

यत्स एवमुवाच तत्तस्य दोष एव ।

यत्क्रौर्यमित्याचक्षते तत्प्रकृतिरेव खलानाम् ।

अन्येषां पुत्राणां राम एव पितुः प्रेयानासीत् ।

त्वं मम प्राणानामपि प्रियतरा अतस्त्वा सर्वं कथयामि ।

अहं तत्र गन्तुं न शक्नोमि हि मध्ये नद्यायातवती ।

वरं भिक्षां याचितुं न तु परसेवाविधिम् ।

अहं वा त्वं तच्चकार ।

स गृहं प्रत्यागतो वा नेति मां सत्वरं निवेदय ।

राज्ञापराधिनं शता रूपका दण्ड्याः ।

इन्द्रः स्वयशः किन्नरमिथुनैर्गापयामास ।

प्रासादस्य परितोऽमात्यं भिक्षुकान् स्थापयति राजा ।

क्षुधितेन वत्सेन पयः पायय तमन्नं वा खादय ।

राज्ञी वनात्पुष्पाणि दासीरानाययत् ।

अहं मम मित्रं मा पारितोषिकमदापयम् ।

गुणिषु पूजास्थानं गुणा एवास्ति न लिंङ्गं वा न वयः ।

तस्या नार्या अवलोकनस्य पात्रं ते नरा बभूव ।

अत्र विषये ईश्वरो न दोषास्पदः ।

सा तपस्विनी मत्कृपापात्रं जातम् ।

गोविन्दस्तस्य भार्या च स्तुत्यचरिते स्तः ।

तपो दमो निःस्पृहता च सर्वे अमी यतिषु प्रशस्याः ।

ऋते रामं जनकः कमपि नृपं शिवधनुर्भञ्जयितुं न शशाक ।

अयं पर्वतोऽस्य ग्रामस्योत्तरः ।

रामस्य पूर्वं गोविन्द आगछतु ।

तं दिवसमारभ्य मम मनः पर्याकुलं जातम् ।

पुत्रविवाहस्यानन्तरं पिता ग्रामस्य बहिरावसथेऽध्युवास ।

©cc-by-nc-sa 2004-2025 Н.П.Лихушина http://galenel.info/sanskrit/index.html#book

स शिष्येणोपनिषदं वेदयामास ।

स्वामिना भृत्येन धेनुं पयो दोह्यते ।

भिक्षुकं श्रेष्टिनं धनं याचयति ।

स नरः पादस्य खंजः अयं तु नयनस्य काणः ।

स जम्बुद्वीपं नावि गतः शकटे च प्रत्यागतः ।

यज्ञदत्तः कुण्डिनपुराय प्रेषितः स मासद्वये प्रत्यागमिष्यति ।

रथस्थ एव बहु शोभसे तत्कृतमत्यादरस्य ।

हिरण्यकश्चित्रग्रीवस्य प्राणा आसन् ।

गोविन्दो यूयं चैतदकुरुताम् ।

अहं ते वीराश्च शत्रून् पराजयन् ।

त्वमहं गोपालसूनवश्च तत्कृत्यं कुर्युः ।

अयं बटुस्ते ब्राह्मणा वा ग्रामं गच्छतु ।

यूयं वयं वा नदीं गमिष्यथ ।

अतस्त्वं दूरादेव नमः ।

इमां वार्तामहं वयस्यं कथयामि ।

यदि स त्वया पाठं नाध्यापयति तर्हि मा तन्निवेदय ।

देवाः स्वभयकारणं ब्रह्माणमाचख्युः ।

तस्मै अहं दूतं प्रहितवान्, किंतु पाटलीपुत्राय न कोप्यद्यापि विसृष्टः ।

अयं नरश्चौराणामतीव बिभेति ।

मम गमनस्य प्रागेव स गतः ।

अलं तं बहु ताडयितुं सोऽत्यशक्तः ।

अस्य पुस्तकस्य रामाय प्रयोजनं नास्ति ।

ये यतयोऽरण्येऽधिवसन्ति तेभ्यो नृपानुग्रहस्य क उपयोगः ।

भक्तिं देवो रोचते ।

अहं देवदत्तस्य शता रूपकं धारयामि।

स मयि द्रुह्यति नाहं तस्मा अधिद्रुह्यामि ।

न किमपि त्वामधुना प्रत्याश्रृणोमि ।

राज्यस्योपरि चण्डवर्मा शास्ति।

अहं शत्रुं हत्वा स प्रत्याजगाम ।

रामो रावणं हत्वा विभीषणो लङ्कराज्ये स्थापितः ।

त्वया प्रातरेव गां पयो दोग्धव्यमिति तमादिशन् रामोऽत्रागतवान् ।

गौतमीं वर्जं सर्वे निष्क्रान्ताः ।

अश्मभिर्घातं स शत्रुभिर्हतः ।

रामाय द्वौ पुत्रावास्तावम् ।

प्रभवति निजाय कन्यकाजनाय महाराजः।

वासुकिः पातालतलस्येष्टे।

मामग्रे किं तिष्ठसि ।

अस्य पर्वतस्य पूर्वं महावापी वर्तते ।

अस्मादुत्तरतस्तु रौद्रं श्मशानम् ।

दिवसे त्रिः संध्यामुपासीत ।

वर्षत्रये दशकृत्वोऽपि मम गृहे त्वं नागच्छः ।

पवनाद्दक्षिणेनार्तरवं श्रुत्वा दुःखितान् शरणं प्रत्यश्रृणोत् ।

अधुना सुवृष्टिर्भवति चेत्सुभिक्षं सर्वत्राजनिष्ट।

अपि नाम स राजास्मत्समीहितं संपादयिता ।

अहं ह्यः पथि महान्तं भुजंगं ददर्श ।

अत्र विषये तव सन्देहो माऽभूत् ।

मा चौरानभैष्ट।

यद्यहं तत्र बभूव तदा त्वं भ्रातुः सार्धं मा कलहमकृथा इति तमख्यम् ।

स्वपुत्रं यथा अन्येषां पुत्रेभ्योऽपि प्रीतिः कर्तव्या।

अशीतिदिवसा यावत्स भृत्यो मामसेविष्ट ।

यावद्धनमीश्वरेणास्मान् दीयते तस्मिन्संतोषो मान्यः ।

ते रथे कुसुमपुराय यातवन्ताः ।

सा मृतवतीत्याकर्ण्याहं दुःखितो जातवान् ।

शिशुना भाषितं स्मितं च पित्रोरानन्दोत्पादकम् ।

अयं मम चिरन्तनो वयस्यो भवितव्यः ।

त्वय्यस्माञ्शासति कथमस्माभिरभिभूतं भाव्यम् ।

कुमन्त्रिणा नृपसभा न प्रवेष्टव्यम् ।

गोपालो नाम वयस्येन सहागच्छम् ।

जितोसौ मया षोडशसहस्राणां रूपकाणाम् ।

कांचीनाम नगर्यां धनमित्रनाम वणिगवसत् ।

सुवर्णपुरं नाम नगरे द्वौ कौलिकौ वयस्यभावेन आवसतः ।

चन्दनमिव शीतले कदलीगृहेऽपि सा निर्वृत्तिं नालभत ।

रामेतिनामा दशरथस्य पुत्र आसीत् ।

उपला इव शत्रुष्वस्मानवस्कन्दस्तु वयं किं कुर्यामेति न जज्ञिम।

सुरगुरुमिव प्रज्ञस्यास्य ब्राह्मणस्य दक्षिणां किं न दत्से ।

तव च मे च सख्यमस्ति ।

चेत्त्वं मम कार्यं करोषि त्वामहं मुद्रिकाशतं दास्यामि ।

सा नारी रविरिव भ्राजमानं सुतमलब्धं तु इयं बहुकुरूपम् ।

अश्वमारोढुं मे रोचते ।

त्वामावस्थातुं कथमहमनुमंस्ये ।

अहं त्वामेतत्कर्तुमिच्छामि।

इमं ग्रन्थं वाचयितुं न शक्यते ।

इममाम्रवृक्षमधः पातयितुं न सांप्रतम् ।

वरं देशमपि त्यक्तुं न तु नीचसेवां विधातुम् ।

दशरथाय त्रिभार्याभ्यः पुत्रचतुष्टयमुदपादि ।

विजयतु भवान् य एवं जनानानन्दयः ।

एनां भवतेऽनुरक्तां किं निष्कारणेन त्यजसि ।

इमं दिवसमारभ्य मासाद्विजयादशमी भवति ।